

Helena Janežič

JAKOB VRHOVEC:

»BREZ PASIJONCEV NI PASIJONA«

Vodja projekta Škofjeloški pasijon

Tisočletna Škofja Loka se vsako leto v postnem času odene v pasijonske barve, letošnji pa je že obarvan tudi s pripravo na slovesno uprizoritev Škofjeloškega pasijona leta 2021. Ekipa, ki bo skrbela za celotno dogajanje, že dobiva obrise, svoji vlogi sta sprejeli in prevzeli tudi dve osebi, ki sta za izvedbo ključnega pomena. Borut Gartner bo ponovno prevzel režiserske vaje Škofjeloškega pasijona, Jakob Vrhovc pa je bil poleti 2019 imenovan za vodjo projekta.

Z Jakobom sva se srečala v Pasijonski pisarni na Mestnem trgu, kjer je njegova službena lokacija. Verjamem pa, da ni edina, saj vodenje projekta takih razsežnosti in s tako močno vključenostjo celotne občine zahteva tudi delo na terenu. Škofjeloški pasijon je, glede na število obiskovalcev, druga največja prireditev v Sloveniji, več jih pride le na ogled skokov v Planico. Organiziranost in usklajenost sodelujočih sta za dobro in doživeto izvedbo nujni.

Kako se znajde Ljubljčan iz Šiške v Škofji Loki? Po videnem in slišnem so-deč več kot odlično. V predstavitvi na razpisu za vodjo projekta je zapisal, da so *»teža, sloves in ugled Škofjeloškega pasijona izjemni, vse to že samo po sebi predstavlja neverjetno velik izziv, s katerim bi se z velikim užitkom in navdušenjem*

spopadel. Delo na tako velikem projektu, kot je Škofjeloški pasijon, pa predstavlja čast in zato veliko odgovornost.«. Naloge se je lotil z vnemo discipliniranega športnika (kar 15 let je treniral judo in bil 5 krat državni prvak!), njegova energija je nalezljiva.

Prvič se je s Škofjeloškim pasijonom srečal leta 2000, ko je imel sedem let, predstavo je obiskal skupaj z družino. V spomin se mu je vtisnila veličastnost dogajanja, grozovitost prizorov in dejstvo, da mora Kristus tolikokrat trpeti, saj je vsak prizor razumel kot ločeno dogajanje. Leta 2009 se je s pasijonom srečal drugič, ko si je eno od predstav ogledal s sošolci in profesorji Škofijske klasične gimnazije. Zagotovo pa je nanj najbolj odločilno vplivala uprizoritev leta 2015, čeprav pasijona takrat ni videl v živo. Sodeloval je na projektu Stična mladih, škofjeloški pasijonci pa so imeli v Stični stojnico, kjer so predstavljali Škofjeloški pasijon in vabili na prihajajočo uprizoritev. Z velikim žarom in predanostjo so govorili o uprizoritvi spokorniške procesije in čutiti je bilo, kako dihajo s projektom. Prejeli so priznanje za najboljšo stojnico, v Jakobu pa pustili močan pečat navdušenja, ki je imel veliko vlogo pri njegovi prijavi na razpis za vodjo projekta Škofjeloški pasijon.

Svoje delovne izkušnje je Jakob pridobival na različnih projektih. Pet let, začel je že v srednješolskih letih, je vodil projektno pisarno, skrbel za marketing, PR in pridobivanje sponzorskih sredstev na projektu Stična mladih in koordiniral ekipo 30 prostovoljcev. Leta 2017 je imel podobno vlogo na Evropskem mladinskem prvenstvu v judu v Mariboru. Kalil se je pri vodenju športnega managementa pri Judo zvezi Slovenije in vodenju predprodaje in marketinga v podjetju Žejn d. o. o.

V pogovoru sva se dotaknila prostovoljstva, saj pri uprizoritvah Škofjeloškega pasijona sodeluje več kot 1 000 prostovoljcev. »Brez pasijoncev ni pasijona,« je Jakob večkrat ponovil. »Ta najveličastnejša dramska predstava na prostem v Sloveniji je edinstvena tudi zaradi fascinantne povezanosti ljudi v času, ko se pasijon uprizarja. Celozemlje nekdanjega Loškega gospostva živi s pasijonom.« Jakob je poudaril, da so pri povezovanju ključni župan Občine Škofja Loka in škofjeloški kapucini kot nosilci duhovne dediščine pasijona. Ve, da je poleg njih nujna dobra in povezana ekipa prostovoljcev, ki jih že vabi v svoje vrste. Prav delo s prostovoljci, s čemer ima veliko izkušenj, vidi kot enega od treh glavnih izzivov pri projektu. Pa druga dva? Postavitev PR in marketinške strategije ter pridobivanje sponzorjev! Vsega se je že aktivno lotil.

Pravi, da je njegova glavna naloga, da »proda« predstave Škofjeloškega pasijona. Videlo naj bi ga vsaj 20 000 obiskovalcev, s tem bi bili stroški povrnjeni. Ljudi, ki bodo prišli na predstavo, je treba privabiti v Škofjo Loko vsaj kako uro prej

in jim ponuditi še druga, s pasijonskim časom povezana doživetje. Po predstavi, ki se globoko dotakne vsakega, pa ljudi ni umestno zadrževati v mestu.

»Tako je, pasijon se dotakne vsakega, ki si ga ogleda, tako verujočih kot neverujočih,« pravi Jakob. »Zato je sporočilo pasijona, ki se ga bomo morda v polnosti zavedali šele enkrat čez 200 let, tako univerzalno. Brez pasijona ni naše vere in odrešenja.«

Le še navihan pogled in močan stisk roke, najin pogovor je pri kraju. Že odhiti drugim obveznostim naproti, najbrž na električnem skiroju, s katerim se vsak dan z železniške postaje pripelje do svoje pisarne. In naproti izzivom pri organiziranju slovesne uprizoritve škofjeloške spokorniške procesije, ki jo vsi že nestrpno pričakujemo.